

[Adam Møller.]

planlagt denne efteruddannelse, så den kan komme ind i et rigtigt spor.

Til sidst vil jeg gerne sige om Københavns teknikum, at det er klart, at på samme måde som det er betydningsfuldt, at man ude i provinsen har adgangsmuligheder for alle, der kunne ønske at få en sådan teknisk uddannelse, og som har evner til det, må det være naturligt, at det meget store behov, der findes bl. a. i det nordsjællandske område og i Københavnsområdet, tilgodeses ved en tidssvarende indretning af Københavns teknikum. De forhold, hvorunder dette teknikum virker i øjeblikket, kan ikke betegnes som tidssvarende. Det er nødvendigt, hvis vi skal varetage de interesser, der her er tale om, at vi søger at give de unge ordentlige muligheder for at gennemføre deres undervisning.

Det er derfor fuldt forståeligt, at ministeren vil søge at få en bevilling igennem til projektering af den videre udbygning af Københavns teknikum på de arealer, som allerede er erhvervet i Ballerup, og jeg vil gerne sige, at jeg ikke finder den tvivl, der har været om, hvorvidt der var behov for det, rimelig. Vi har ganske vist ikke en helt ajourført prognose herhjemme, men de prognoser, man har foretaget i udlandet, bl. a. i Norge, og en almindelig bedømmelse af tingene må tyde på, at der bliver et stadig stigende behov for teknisk uddannelse. Det ville derfor være helt urimeligt, hvis vi ikke i den forholdsvis lange periode, der bliver tale om til at opbygge det nye teknikum, skabte mulighed for at få en tidssvarende ingeniørskole, som kunne virke på den måde, det er nødvendigt for at få det store antal dygtige teknikumingeniører frem, som landet har behov for.

Må jeg om undervisningen på disse steder endvidere sige, at det er nævnt, at der burde være en tilnærmelse imellem det timetal, som anvendes af lærerne til selve undervisningen f. eks. på Danmarks ingeniørakademi og på vore forskellige teknika. Jeg synes, det er rimeligt, at man fortsætter udviklingen med en sådan tilnærmelse. Hvis man vil have undervisningen op på det rette niveau, er også denne side af sagen nødvendig, hvis de uddannelsessøgende og samfundet skal være tjent med det.

Robert Christensen: Jeg vil gerne på venstres vegne takke ministeren for den redegørelse, vi fik i tirsdags. Den var vi meget glade for.

Om det første afsnit om uddannelsen af akademiingeniørerne vil jeg gerne sige, at vi finder, at det var heldigt, at vi fik lavet denne uddannelse. Der er ingen tvivl om, at vi har brug for en teoretisk uddannet ingeniør, som ikke behøver at komme helt op på samme videnskabelige plan som civilingeniørerne, og der er da heller ikke noget, der tyder på, at der har været vanskeligheder med at anvende akademiingeniørerne ude i erhvervslivet.

Vi finder det heldigt, at vi nu har tre og ikke kun to måder at blive ingeniør på. I venstre har vi den opfattelse, at der altid må være flere veje til en uddannelse. Det må ikke indsnævres til nogle få stykker.

Når dette er sagt, er det vel ganske naturligt, at vi om harmoniseringsudvalgets betænkning siger, at vi selvfølgelig derfor ikke kan give tilslutning til den harmonisering af akademi- og teknikumingeniørerne, der er tale om i den såkaldte B-ingeniøruddannelse. Dette kan dog ikke forpligte os for al evighed, og hvem ved, om det måske om nogle år vil være naturligt. I venstre mener vi, at det bestemt ikke haster med denne harmonisering. Det må stadig væk være sådan, at den praktiske mand, f. eks. den faglærte håndværkssvend, har mulighed for at få en teknisk uddannelse på højt plan.

Tankerne om en C-ingeniøruddannelse er ikke nærmere udformet i redegørelsen, men jeg har indtryk af, at den skal omfatte alle de forskellige uddannelser, vi i øjeblikket med et måske uheldigt udtryk kalder mellemteknikere, og det er vel heller ikke usandsynligt, at der her er et virvar, som godt kunne trænge til en vis harmonisering. Det vil vi gerne være med til at se på. Her bemærker jeg, at ministeren giver nogle oplysninger om den kommende ungdomsuddannelse, den, vi kalder de 16-19-åriges uddannelse, hvor ministeren nævner ordet „en faglig grunduddannelse“. Vi håber, at vi inden længe kommer til at drøfte denne. Vi har det håb, at den kan tilrettelægges sådan, at de, der vælger denne grunduddannelse i 16-19 års alderen, direkte kan gå til det, der er kaldt C-ingeniøruddannelsen,